

Olle Gustafsson, Klockestrand

Kramfors konsthall, till 17 sep.

KONSTSALONG I VARMA HÖSTFÄRGER

På vernissagen av Olle Gustafssons utställning på Kramfors konsthall var det fullt med folk, som alltid då han ställer ut där.

– Det här är konst man förstår sig på och gillar, säger ett tatuerat, medelålders par som går runt på konsthallen samtidigt som mig och jag förstår dem. Olle Gustafssons tavlor har alla ett föreställande inslag, som är lätt att urskilja, de är relativt överkomliga i pris och har ett sug.

Med sina varma, klara oljefärger inbjuder målningarna betraktaren att stanna upp och dröja sig kvar i de sprakande höstlandskapen, blåsippbackarna, hamnbilderna och något också roas av ovalerna med de små munnarna och stora ögonen, vilka påminner om Picassos ansikten eller varför inte Stig Lindbergs illustrationer till t ex Lennart Hellsings Krakel Spektakel.

Det är inte konstigt om Olle Gustafsson skulle vara påverkad av Stig Lindbergs uttryck. När han, som mycket ung, jobbade på Gustavsbergs porslinsfabrik, var Stig Lindberg den store och välkände konstnären där, som alla beundrade och försökte efterlikna.

Till de lummiga landskapbilderna har det möjligen varit barndomens Almunge i Roslagen som stått modell eller kanske utsikten från fönstret i Klockestrand, som inspirerat till alla dessa praktfulla höstfärgade skogsdungar.

Fast blåsippmålningarna är nog Olle Gustafssons mest sålda tavelmotiv. Man ser dem ofta i varierande storlek hemma hos folk eller på någon institution i Västernorrland. Men, trots sin popularitet, känns de något enahanda och banala i jämförelse med övrigt av konstnärens hand. Roligare då med hans assemblage där tavlorna byggs upp med nogsamt samlade, tredimensionella föremål. De beskriver en händelse t ex "Vägen Ådalen 31", som är en bit avgjuten landsväg på vilken en gång de strejkande gick, och "Morgonpsalm" med tvättklykor på rad där de runda ringarna upptill ser ut som en sjungande gospelkör.

I en intervju säger Olle Gustafsson att det är det abstrakta måleriet han känner starkast för men tyvärr försörjer han sig inte på det.

I utställningen på Kramfors konsthall ser det ut som om Olle Gustafsson ofta jobbar parallellt med föreställande och abstrakta målningar, låter dem befrukta varandra. Först gör han kanske en målning av ett vatten, en himmel, båtar på rad eller en huslänga, för att därefter dra ihop linjerna; låta det röda vattnet formas till en kvadrat och de horisontella hus- och båtraderna smälta samman till en linje av olikfärgade fyrkanter mot en svart, enfärgad bakgrund. Färgerna, liksom formerna, återkommer hos Olle Gustafsson och är de samma både i föreställande och abstrakt form. Det ger en intressant koppling av både hög puls och stilla meditativ ro i betraktandet.

Kramfors konsthall ser för tillfället ut som en konstsalong från förr i tiden med väggarna fyllda av konstnärens alla guld- och silverinramade tavlor och vid ena långsidan stilig rokokofåtölj. Många av verken har en röd lapp vid sidan om, även den icke föreställande konsten, vilket borde glädja Olle Gustafsson speciellt.

Text: Karin Lundqvist

Foto: Jonas Lundqvist

Volym 2013-09-06